

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący)

SSN Andrzej Siuchniński (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

Protokolant Klaudia Binienda

w sprawie **S.W.**

skazanej za przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 3 sierpnia 2023 r., w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na korzyść skazanej,
od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie
z dnia 24 lipca 2020 r., sygn. akt V K 3294/19,

**uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze grzywny wymierzonej skazanej S.W. i w tym zakresie sprawę
przekazuje Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy w Warszawie
do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie na posiedzeniu w dniu 24 lipca 2020 r., w sprawie o sygn. akt V K 3294/19, w oparciu o przepis art. 343 § 7 k.p.k., wyrokiem nakazowym z dnia 24 lipca 2020 r. S.W. uznał za winną popełnienia zarzucanych jej szeregu czynów wyczerpujących znamiona art. 270 § 1 k.k. i na

podstawie tego przepisu, przy ustaleniu, że czynów tych dopuściła się w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z nich, tj. w warunkach ciągu przestępstw, na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. za wszystkie te czyny wymierzył jej karę grzywny w wysokości 600 (sześciuset) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych.

Powyższy wyrok nakazowy nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 28 sierpnia 2020 r.

Kasację od tego wyroku, na korzyść skazanej W., wywiódł Prokurator Generalny zarzucając: „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, tj. art. 502 § 1 k.p.k., polegające na orzeczeniu wobec oskarżonej w postępowaniu nakazowym kary grzywny w wysokości 600 stawek dziennych, przyjmując wysokość stawki dziennej na kwotę po 10 zł, podczas gdy stosownie do brzmienia wskazanego powyżej przepisu wyrokiem nakazowym można orzec karę grzywny w granicach nieprzekraczających wysokości 200 stawek dziennych”.

W konkluzji wniósł o jego uchylenie w całości (w odniesieniu do S.W.) i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy w Warszawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna, co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu bez udziału stron, na podstawie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z art. 502 § 1 k.p.k. wyrokiem nakazowym można orzec jedynie karę ograniczenia wolności lub grzywnę, przy czym wysokość grzywny nie może przekraczać 200 stawek dziennych albo 200.000 zł. Rację ma więc Prokurator Generalny argumentując, że treść tego przepisu w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości określa górną granicę kary grzywny, która może być orzeczona w trybie nakazowym. Wymierzenie kary grzywny powyżej tej granicy stanowi rażące naruszenie prawa materialnego, które, z przyczyn oczywistych musi mieć istotny wpływ na treść wyroku (podobnie Sąd Najwyższy m. in. w wyrokach; z dnia 16 listopada 2017 r., sygn. akt II KK 328/17, z dnia 1 lutego 2011 r., sygn. akt IV

KK 429/10, czy z dnia 11 marca 2020 r., sygn. V KK 274/19).

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie wymierzając S.W. - zaskarżonym wyrokiem nakazowym - karę grzywny w wysokości 600 stawek dziennych, a więc w rozmiarze przekraczającym górną granicę liczby stawek dziennych kary grzywny określoną w art. 502 § 1 k.p.k. dopuścił się obrazy tego przepisu w sposób rażący i mający istotny, niekorzystny dla skazanej wpływ, na jego treść.

W tym miejscu warto zauważyć, że możliwość orzeczenia, w trybie nakazowym, kary grzywny w wysokości do 200 000 złotych o której mowa w art. 502 § 1 k.p.k. dotyczy tylko sytuacji, gdy przewidziane w konkretnym przepisie ustawowe zagrożenie karą grzywny określone jest kwotowo (a nie w stawkach dziennych), co zdarza się w ustawach karnych szczególnych, ale nie przy przestępstwach wskazanych w Kodeksie karnym (por. wyrok SN z dn. 20.05.2010 r., sygn. akt V KK 95/10, LEX nr 584785).

Skoro istota podniesionego w kasacji zarzutu wiąże się przekroczeniem górnej granicy liczby stawek dziennych kary grzywny orzekanych w wyroku nakazowym, nie zaś z brakiem podstaw do jej orzeczenia w trybie o którym mowa w art. 502 § 1 k.p.k., to uznać należało, że zbędne było uchylenie orzeczenia Sądu Rejonowego w całości, lecz jedynie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze grzywny i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Rozstrzygając więc sprawę ponownie Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie będzie zobowiązany do wzięcia pod uwagę powyższych uwag i respektowania reguł określonych w art. 502 § 1 k.p.k.

(W.B.)

[f.n]